

načrtu že videli tisto okno izdelano, ki so ga mil. knez in škof naročili. Malana okna bodo pravi kiné naše stolne cerkve.

Zadi za palačo, ki jo imajo cesar v Inomestu, je mostovž, ki je križ z „zlati streho“. Ko je namreč vojvoda Friderik IV. bil gospod na Tirolskem, so mu izmislili ime „Friderik s prazno mošnjo“. On se pa je potem maščeval nad svojimi sovražniki in je napravil to zlato strehico, češ, da ima zlata ne samo v hramu, ampak tudi na strehi ter jim je s tem hudobne jezike zavezal.

Zdaj pa brzo spat — jutri je dalnja pot!
10. avgusta.

Rano že grem meševat v cerkvo očetov redemtoristov. Tem prijaznim redovnikom se pa bere z lica, da mir božji stanuje v njihovih srcih. Ko sem se priporočil sveti božji previdnosti, hajdi s culico na železnico. Na kolodvoru je čakalo veliko število radovednih na vlak, ki je iz Dunaja imel pripeljati lurske romarje. Na postaji zazvoni in že stoji železni konj pred nami in težko sopiha, ker je brzo vozil. Prijazno pozdravimo romarje, posebno slovenske, ki so se nad Dunaj vozili. Na prvem vlaku nisem dobil prostora, ampak še le na drugem ki je kake pol ure pozneje pridrdral. Zdaj sta oba konja, eden za drugim naglo z nami letela proti Svicarski.

Še se dobro ne vsedem na svoj prostor v kupeji, in že sem bil do dobrega domač med njimi, dasiravno še nekoliko vrstnikov nisem bil videl svoje žive dni. Veselega lica so mi pripovedovali, kako lepo se je romarska pot na Dunaju začela in kako prijazno jih je ljudstvo po Spodnjem- in Gornjem Avstrijskem, kjer so se še bolj po dnevu vozili, sprejemalo in pozdravljalo. Po slovesni veliki meši, katero so mil. škof Angerer v veliki stolnici sv. Štefana, ki čez 7 tisoč ljudi obsega in je bila ljudi natlačena, so se škof pred altarjem obrnili do romarjev ter jih nagovorili. Najpred so pozdravili romarje iz vseh krajev Avstrije došle ter so jedratem govoru razložili, da bode ta božja pot v Lourdes v povelicanje božjega imena v povišanje Marijine časti in v dušni hasek romarjem in vsem, ki so se jim v molitvi priporočili, pa so tudi omenili, da bode pot težavna in da bode mnogo zatajevanja in potrpljenja treba, da pa srčnim in pobožnim romarjem tudi sladke tolažbe ne bode zmanjkalo.

Slednjič so še svitlega cesarja in celo Avstrijo romarjem priporočili ter jim voščili srečno pot ter zdravim in veselim se vrniti.

(Dalje prih.)

Smešnica 34. Na poti od poroke. Ženin: „Čemu, ljuba moja, čemu si tako žalostna?“ — Nevesta, ihtoč: „Kaj bi ne bila. saj ti bom odlejal kuhala. pa ne znam nič kuhati.“ „O“, tolaži jo ženin, „za to ni treba, da si tako ža-

lostna, saj tudi jaz ne znam, kaj ti naj dam kuhati.“

Razne stvari.

(Na znanje!) Volilni možje Šmarijskega in Rogaškega okraja naj se zberejo 30. avg. kakor po navadi v gostilni g. Janeza Ogrizka v Rogacu.

(Potrjenje) Svitli cesar so potrdili v Gornjeradgorskem okrajnem zastopu g. dr. J. Goriškega, odvetnika v Radgoni, za načelnika, g. Vinc. Steinbrennerja, grašč. oskrbnika v Negovi, pa za namestnika in v Ljutomerskem g. Ivana Kukovca, posestnika v Ljutomeru, za načelnika pa g. Antona Šlambergerja, c. kr. notarja v Ljutomeru, za namestnika.

(Slov. šolsko društvo.) Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v St. Jurju pri Celju je imela v nedeljo, dne 22. avgusta, svoj prvi občni zbor ter si je izvolila v odbor: g. dr. Ipavca za načelnika, č. g. A. Podhostnika za blagajnika, g. Fr. Praunseisa, za njegovega namestnika, g. R. Kavčiča, za tajnika in za njegovega namestnika g. J. Pelana. Vseh udov šteje že 52.

(Zveza slov. posojilnic) V petek dne 27. avgusta, je občni zbor zveze slov. posojilnic v Celju. Ako po vztrajnem in previdnem delovanju nje načelnštva sodimo, reši zbor vse točke vzporeda, med njimi nekaj posebno važnih, na blagor naših posojilnic in s tem na srečo slov. kmetijstva.

(Zahvala.) Podpisani odbor izreka očitno najsrčnejo zahvalo v prvej vrsti prečast. in veleslavnim gg. oo. minoritom v Ptuj, ki so radovoljno prepustili veliki vrt za II. veliki pevski zbor „Slov. pevsk. društva“ dne 15. avg. t. l., dalje vsem prečastitim gospiam pevkijam in gg. pevcem — dalje Ljubljanskemu Sokolu, kakor vsem drugim korporativno ali po deputacijah zastopanim društvom; — krasnim rokam, ki so nam mile goste s šopki in venci obdarile, — vsem, ki so nas po brzojavkah ali pismeno ta dan pozdravljali kakor vsem č. g. poverjenikom in udom, ki so nas tako nepričakovano iznenadili in vsem drugim, ki so pripomogli, da se je II. slavnost tako častno za vse udeležence vršila.

V Ptuj, dne 18. avgusta 1886.

Za slavnostni odbor „Slov. pevsk. društva“:

Dr. Frán Jurtela,

slavnostnega odbora predsednik.

M. Lešnik,

društvenega odbora predsednik.

(Volilni shod Ptujski) bil je številno obiskovan od društvnikov „Pozora“ in volilnih mož iz vsake župnije velikega okraja. Zatem, ko so slišali program kandidata dr. Gregoreca, vzprejeli so na predlog predsednika, g. dr. Ploja,

z velikim veseljem njegovo kandidaturo. Ves ptujski okraj je volil, kakor uže nasprotniki pišejo, narodno in domoljub: se nadejajo jednoglasne izvolitve kanonika dr. Gregoreca, da bode novi poslanec imel več zaslombe in poguma.

(V Šmarji) skliče poslanec g. Miha Vošnjak svoje volilce v gostilni g. Jagodiča 29. t. m. ob 3. uri popoldne in poroča o svojem delovanju v deželnem zboru; pri tej priložnosti se bode tudi kandidat za državni zbor, kanonik dr. Gregorec, predstavljal slavnim volilcem šmarijskega okraja.

(Zahvala) Blagorodni g. Anton Raič, profesor v Ljubljani, podaril nam je plemenito srčno 126 knjig različne vsebine za šolsko bukvarno, za kar se mu podpisano šolsko vodstvo najtopleje zahvaljuje.

Sv. Barbara 20. avgusta 1886.

Franjo Silvester, šol vodja.

(Nemčurska prevara) Na Slatini so imeli praznovanje. Reklo se je, da gre za novo dekliško šolo ter tako za dobro stvar. Gostje so tudi za-njo dali, kar je kater premogel. Toda kaj je bilo! „Tagespošta“ naznanja sedaj, da vzame z zadostenjem celo svoto denarjev — šulverein. No pri taki nesramnosti poknil bi pa človeku celo lahko želodec, ako ni nemčursk.

(Nesreča.) Posestnik na Dobravi pri Ormožu, Jože Potočnik, je imel nesrečo pasti pod voz, ko je hotel zavreti. Dve rebri mu je kolo vzlomilo in težko, da bo ostal pri življenju.

(Požar.) Ves Kočane v Ziljski dolini je predzadnjo soboto do tal pogorela. Cerkev, župnijsko in šolsko poslopje so k sreči še oteli.

(Roparstvo) Izmed unih roparjev, ki so se klatili po goščah v Tezni pri Mariboru, ujel je žendar iz Slivnice, g. J. Trafenik, eno moško in dve ženski osebi. Dve moški osebi pa ste mu ubežali.

(Trtna uš.) Nebodi-je-treba trtna uš se razširja sedaj že više po naših krajih. Zatrjuje se nam, da so jo našli že tudi po vinogradih Bučkih in Veraških.

(Neprevidnost) Žena necega usnjara pri sv. Lovrencu v Prožinu pustila je bila polletnega otroka na postelji ter šla po svojih opravkih na polje. Ko se je vrnila, našla je otroka med posteljo in steno, se vé, da se je bilo revše že zadušilo.

(Rogovileži.) V Belaku so pretečeni teden nekaj fužinskih delalcev prijeli ter jih pozapri. Na sumu so, da so v izdajni zvezi z anarhisti v Londonu.

(Kn. šk. bogoslovje.) V prvo leto kn. šk. duh. semenišča so doslej vzprejeti gg.: Fr. Brglez iz St. Jurja na j. ž., France Čadek iz Klatova, Anton Kolar iz St. Jarneja pri Ločah, Matija Komsak iz Nov. Otnika, France Mandeliček iz Skočiča, Ciril Novak iz Janovic,

Jože Plepelec iz Središča, Jože Sigl iz sv. Križa pri Slatini, Ivan Toman iz Planic, Robert Vaclavik iz Vodnjan, France Valenko iz sv. Marjete pri Ptuj. Anton Veternik iz Celja, Karol Wenig iz Kladova.

(Duhovske spremembe.) Č. g. France Jug, vikar na Ptuj, predložen je za župnika pri sv. Barbari v Haložah. Č. g. Jože Valenčak gre v Stari trg pri Slov. Gradcu za kaplana, č. g. Pavel Rat pa za provizorja v Šmiklavž pri Slov. Gradcu.

Loterijne številke:

V Gradcu 21. avgusta 1886: 25, 58, 74, 11, 76
Na Dunaju " " " 52, 80, 40, 3, 10

Prihodnje srečkanje 21. avgusta 1886.

OKLIC!

Ces. kr. okrajna sodnija v Gornjemgradu daje na znanje:

Vsled prošnje Marije Pfeifer, posestnice v Ljubiji, se dovoli prostovoljna dražba njenih posestev — in sicer: vloge 15 katastralne občine Ljubija — cenjene na 4525 fl., vloge 16 iste občine cenjene na 500 fl., in vloge 17 iste občine cenjene na 200 fl.

Za prodajo se določi dan na

25. sept. 1886 dopoldne od 11. do 12. ure pri tej sodnji.

Imenovana posestva se bodo za gori navedeno ceno izklicavala in tistemu, ki največ obljubi — tudi pod imenovano ceno oddala.

Lastnica Marija Pfeifer si pridrži pravico, celi kup v teku osmih dni razveljaviti, ako v istem času to sodnji naznani.

Prodaja postane še le tedaj pravomočna, ako jo lastnica potrdi, ali ako v teku osmih dni pri sodnji ne ugovarja.

Vsak licitant ima pred ponudbo 10 % gori navedene cene kot varščino pri sodnji vložiti. Kupcu se bode ta varščina v kupnino vračunila. Ostali znesek pa ima kupec v teku enega meseca tako gotovo pri tukajšnji sodnji poplačati, ker bi inace položena varščina zapadla.

Pri posestvu vloga 15 zamore intabulirani znesek 1770 fl. proti temu, da se 6 % obresti plačujejo — še dalje ostati.

Opozarja se, da leži celo posestvo blizu Mozirskega trga, tik okrajne ceste. — Poslopje je v dobrem stanu in posebno za oštarijo, katera se tudi sedaj tamkaj nahaja — pripravno. Na posestvu stojite tudi dve žagi.

Vsakteri si zamore cenilni zapisnik in zemljiščne knjige pri tukajšnji sodnji ogledati.

C. kr. okrajno sodišče v Gornjemgradu,
dne 10. avgusta 1886.

C. kr. okrajni sodnik:

Dr. Voušek.